

Освен родния брат и сестри, майка и баща в българската земя всички жени съж нежни и като сестри и майки мидеят и всички може съж добри и като бащи и братя помагат: Затова се Стоян на мало братче моли:

„Недей ме братко, оставя!

Чужда е земя немилна,
чужди съж братя небратя,
чужди съж сестри несестри“.¹⁾

Затова майка сина учи и
„кога се болен поболиш,
турчин побратим да не ловиш,
че турчин е юда голема“²⁾

и „незнаеш сърбин що ти мисли“.³⁾

За това драга майка сина съветва, чужденка за жена да не взема, че

влахинките съж развратни,
гъргинките съж лукави,
българките съж къщовници,
къщовни още почтовни
децата ще ти отгледат.⁴⁾

Родината на българина е „земя разтажна“ земя милостна, както е майка рожденна, а „чужда е земя по силна“⁵⁾, чужда е земя немилна, както е майка машеха“.⁶⁾

И тъй българската родина, според народните ни песни, е къс от големата земя между Бело и Черно морета, реките Дунав и Морава и с една пречупка по Шар планина към Албанските планини. Най-напълно верваме, че и другите граници на земята ни съж указанi в други народни песни, само че трябва да се намерят и покажат както на чужденците, така и на самите българи.

Не от малка важност е и схващането на понятието рода на българина. Важно е то за възпитанието на новите българи в училища и казарми, в домове и обществени възпитателници. Че до сега ний се възпитавахме като патриоти по чуждо схващане за стойността и същността на родината. Затова, когато угасна пламъкът на въсторга от величието на борбата, когато смъртта и мизерията закрива с големите си чирни крила, божествения образ на славата, когато олекващ юмрука на властта или многочислен враг оспореше нашите права—тогава нашите гражданки и граждани, политици и

¹⁾ Меб. Кн. 4 стр. 63

²⁾ Меб. Кн. 17 стр. 85

³⁾ „ „ „ „ 95

⁴⁾ „ „ „ „ 82

⁵⁾ Меб. Кн. 4 стр. 65

⁶⁾ Войн. библиотека № 36 стр. 96